

Dag och kväll hos gatufolket

Att ha kontakt med Win Souls for God/Hope for Children in Ethiopia är en del av mitt arbete som kontaktperson. Organisationen firade i maj 2007 sitt 10-årsjubileum och de har kunnat hjälpa tusentals människor som lever på gatan med råd och stöd och kärlek. De har ständigt nya planer och projekt och i april i år hade de invigning av en ny skola för 170 barn i stadsdelen Gurara på Entotobergets sluttning. Skolan erbjuds till barn från familjer som inte själva har råd att bekosta barnens utbildning och är en del av deras preventiva arbete, att barn inte ska behöva hamna på gatan. De har också kindergarten, väverier för f.d. slavbarn som nu får ta hand om inkomsten av sitt arbete själva samt arbete bland unga kriminella och prostituerade.

Här kommer ett brev som jag skickade hem till Kåge i maj i år:

I torsdags var det en sån där typisk dag, då jag inte trodde att jag hade något särskilt att göra. Men det hände massor. Kvalt över sju på morgonen ringde telefonen och det var en finsk journalist, som hade hittat min hemsida (!) och ville komma med sin son/assistent/fotograf och besöka Win Souls for God, det gatubarnsarbete som vi stöder. Vi bestämde att de skulle komma efter lunch.

Lunchen bestod faktiskt av Janssons frestelse - jag inser att jag bör tömma kylskåpet på läckerheter innan jag åker hem, så jag bjöd hit de två SALT-volontärerna Caroline och Tobias och vi njöt av fulla drag. Precis när jag vi ätit klart, kom ett par som är inbjudna att vara med vi Patrullriks i Mjösjöleden i sommar, men som fått avslag på sitt visum så vi planerade lite hur vi skulle gå vidare. Vi ska göra ett nytt försök!!

Och när vi pratade om det så kom Susanna och sonen Aron och vi gav oss iväg till WSGs nya fantastiskt fina hus, där de rymmer både kontor och rest center. Det finns mitt i stan, mitt i "röran", men är ett 110 år gammalt hus där kejsar Menelik hade sina hästar. Nu har de utspisning av gatufolk i "stallet". Vi fick med oss en av killarna som varit med ända från början för 10 år sedan, Tariku. Först åkte vi till Deborah, ett hem för flickor som varit prostituerade, men som vill börja ett nytt liv. De satt och såg på TV men ville gärna visa sitt arbetsrum, där de har en sylvare och lär sig att sy fina klänningar, förklän, kuddar m.m. Ett helt annat liv än deras tidigare, och att det inte är helt enkelt kan man ju förstå.

Därifrån åkte vi till en skola där de har Kindergarten och också undervisning om HIV/Aids, nutrition osv för föräldrar till barnen. Sen kom vi överens om att träffas kl. 21 för att gå ut på gatan och träffa gatufolket i deras normala miljö. Tariku fanns på plats vid deras hus nära gatufolkets hemvist, vi lämnade bilen inne på gården och gick ut på en promenad som jag sent ska glömma. Jag fick ett helt nytt perspektiv på Addis Abeba, när jag gick i mörkret och stannade med jämna mellanrum och pratade med gatans folk. Den första gruppen fanns väldigt nära och Aron kände igen några av dem, som han hade tagit kort av på dagen. Tariku går ut två eller tre kvällar i veckan på out-reach som det heter, och pratar lite med dem. Vi gick vidare förbi City Hall längs Churchill Road, paradgatan med starka gatljus, i vars sken många av gatufolket har sin "bostad". Några av dem var inte alls så talträngda, de var bara trötta och sa att de inte hade fått någon mat under dagen. På väg tillbaka kom en annan av killarna som jobbat inom WSG ända från början, Alex, och tyckte att vi skulle gå runt stadshuset. Klockan var nu 22 och en grupp sov redan så vi gick förbi. Sen så stötte vi på en stor grupp, ca 20 var de i sin "familj" sa de, och någon av dem tyckte att det var roligt att få "gäster" utifrån. Men där fanns också några flickor, som stod och väntade på sina kunder. Dem var det svårare att få kontakt med. O så tragiskt! På den här gatan mitt i stan är det ganska bra betalt, kanske 20 birr (12 kronor), på andra ställen kan de få 3 - 5 birr per kund.

Kort sagt så gör WSG ett helt fantastiskt arbete med att lära känna de här människorna och visa dem kärlek, tro på dem och ge dem råd och stöd. Erika och Josefin, är två flickor från Norsjö, som har introducerat Alpha-konceptet med specialisering på gatufolkets frågor. De går också ut ca 2 - 3 kvällar i veckan och pratar med de här ungdomarna. De frågar vad i

undervisningen som de har lärt sig något av, vilka andra frågor som är viktigare för dem och dessutom så ger de dem frukost någon dag i veckan.

När jag har sett vilket arbete som utförs bland gatfolket av Win Souls for God/Hope for Children (som har ansökt om att få ett nytt namn som förenar deras arbete) känns det inte längre så hopplöst med alla tiggare som kommer till bilen varje gång som jag stannar för rött ljus i stan. Det finns en väg ut ur livet på gatan, som faktiskt kan ge dem en framtid, en ljusare framtid!

Om bilderna:

De 10 första bilderna är från 10-årsjubileet maj 2007, med en välkomstsång av barnen för gästerna, några bilder från pojkhemmet, från Kindergarten som också sjunger tillsammans med Julia, som var SALT-stipendiat den terminen.

De 8 senare är från besöket med den finska jorunalisten. Tre av ledarna för WSG från allra första början: Tariku, Getachew och Yonas, hur de nu rustar upp det nya huset där de har både kontor och rest center, ett par av gatpojken och från hemmet Debora. Barnen på Kindergarten och från undervisning för deras föräldrar då de också får en kopp te.